

573. Mit Isten akar énvelem

Claudin de Sermisy (1490–1562)
Joachim Magdeburg (1525–1584)
Johann Sebastian Bach (1685–1750)

Mit Is - ten a - kar én - ve - lem, Az lesz a leg - jobb né - kem.
Kész Ő, hogy áld - jon, se - gít - sen, Ha bí - zom nagy ne - vé - ben.

Baj - ból ki - ment a hú, a szent. Nem fe - nyít, csak mér - ték - kel. Ki

ben - ne hitt, so - ha sen - kit Is - ten nem ha - gyott még el.

2. Ő vigaszom és életem, Reményem, bátorságom.
Amint akarja, úgy legyen. Fenyítését is áldom.
Mint ígérte, számba vette Fejemen a hajszálat.
Mint jó Atyám, úgy vigyáz rám, Jóságára nem várat.

3. Így örömet útra kelek, Amikor ő kívánja.
Ha hazahív, békén megyek A halandók útjára.
Árva lelkem, én Istenem, Hű kezédbe ajánlom.
Te megadtad a győzelmet Már poklon és halálon!

4. Még egyet kérek, Istenem, Hogy tarts meg mindig nálad,
És ne engedj elcsüggednem, Ha gonosz lélek támad.
Biztass: „Ne félj!” Védj és segélj! Kelj híved oltalmára!
Így is teszel. Velem leszel, S én áment mondok áldva.

Brandenburgi Albert (1490–1568); 4. vsz.: Nürnberg (1555 körül)